

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 1139/2003

2011/EES/68/42

frá 27. júní 2003

um breytingu á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 999/2001 að því er varðar vöktunaráætlanir og sérstakt áhættuefni (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 999/2001 frá 22. maí 2001 um setningu reglna um forvarnir gegn, eftirlit með og útrýmingu tiltekinna tegunda smitandi heilahrönnunar ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1003/2003 ⁽²⁾, einkum 23. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð (EB) nr. 999/2001 er mælt fyrir um reglur um vöktun vegna smitandi heilahrönnunar í sauðfé og geitum, þ.m.t. vöktun úrtaks dýra sem ekki er slátrað til manneldis. Nauðsynlegt er að skýra skilgreininguna á þessum hópi dýra til þess að forðast val á óviðeigandi úrtaki.
- 2) Í reglugerð (EB) nr. 999/2001 er mælt fyrir um niðurskurðarráðstafanir sem á að grípa til þegar smitandi heilahrönnun hefur verið staðfest í sauðfé eða geitum. Framkvæma skal markvissar prófanir á dýrum sem er eytt samkvæmt þessum ráðstöfunum til þess að safna faraldsfræðilegum upplýsingum.
- 3) Fræðilegur möguleiki er á að kúariða sé fyrir hendi í stofnum sauðfjár og geita. Ekki er hægt að greina á milli kúariðu og riðuveiki í þessum dýrum með hefðbundnum aðferðum. Smitvirkni í dausgörn er umtalsverð á frumstigi sýkingar beggja sjúkdómanna. Í varúðarskyni skal bæta dausgörn sauðfjár og geita á öllum aldri á skrána yfir sérstök áhættuefni.
- 4) Í álitinu frá 7. og 8. nóvember 2002 um smitvirkni smitandi heilahrönnunar í jörturdýravefjum mælti vísindastýrinfélagið með því að líta skuli svo á að hálskirtlar nautgripa á öllum aldri valdi áhættu í tengslum við kúariðu.
- 5) Vísindastýrinfélagið hefur lýst því yfir að til að forðast áhættu í tengslum við kúariðu skuli koma í veg fyrir að kjöt af haus nautgripa og tungur þeirra, sem tekin eru til manneldis, mengist af efni úr miðtaugavef og hálskirtlum.

- 6) Þar eð ástand hausa veltur aðallega á því að þeir séu meðhöndlaðir af varúð og að gatinu eftir skotið að framan og mænugatinu sé vel lokað verða eftirlitskerfi að vera til staðar í slátruhúsunum og á stykkjunarstöðvum sem hafa sérstakt leyfi.
- 7) Reglur um sendingu skrokka, hálfra skrokka eða fjórðunga, sem innihalda ekki sérstakt áhættuefni annað en hryggjarsúlu, til annarra aðildarríkja án undanfarandi samkomulags við þau skulu rýmkaðar þannig að þær nái til hálfra skrokka, sem stykkjaðir eru niður í að hámarki þrjú stykki til heildsölu, sem endurspeglar raunveruleg viðskipti á milli aðildarríkja.
- 8) Í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1774/2002 ⁽³⁾, eins og henni var breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 808/2003 ⁽⁴⁾, er mælt fyrir um reglur um dýraheilbrigði og lýðheilsu að því er varðar söfnun, flutning, geymslu, meðhöndlun, vinnslu og notkun eða förgun allra aukaafurða úr dýrum sem ekki eru ætlaðar til manneldis, þ.m.t. setning þeirra á markað, og, í tilteknum sérstökum tilvikum, útflutning þeirra og umflutning. Sérreglur um fjarlægingu og förgun slíkra afurða, sem kveðið er á um í XI. viðauka við reglugerð (EB) nr. 999/2001, skulu því falla brott.
- 9) Því ber að breyta reglugerð (EB) nr. 999/2001 til samræmis við það.
- 10) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferlið og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Ákvæðum III. og XI. viðauka við reglugerð (EB) nr. 999/2001 er breytt í samræmi við viðaukann við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Hún kemur til framkvæmda frá og með 1. október 2003.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 160, 28.6.2003, bls.22. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 42/2006 frá 28. apríl 2006 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 34, 29.6.2006, bls. 1.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 147, 31.5.2001, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 152, 20.6.2003, bls. 8.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 273, 10.10.2002, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stjtið. ESB L 117, 13.5.2003, bls. 1.

Nýju ákvæðin í ii. lið a-liðar í 1. lið A-hluta XI. viðauka við reglugerð (EB) nr. 999/2001, sem sett eru fram í 2. lið viðaukans við þessa reglugerð, skulu gilda um dýr sem er slátrað frá og með 1. október 2003.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 27. júní 2003.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

Ákvæðum III. og XI. viðauka er breytt sem hér segir:

1. Í stað III. viðauka komi eftirfarandi:

„III. VIÐAUKI

VÖKTUNARKERFI

KAFLI A

I. VÖKTUN NAUTGRIPA

1. **Almennt**

Vöktun nautgripa skal vera í samræmi við rannsóknarstofuaðferðirnar sem mælt er fyrir um í b-lið 1. liðar 3. liðar í kafla C í X. viðauka.

2. **Vöktun dýra sem er slátrað til manneldis**

2.1. Allir nautgripir eldri en 24 mánaða:

— sem heyra undir „sérstaka neyðarslátrun“ eins og skilgreint er í n-lið 2. gr. tilskipunar ráðsins 64/433/EBE ⁽¹⁾ eða

— sem er slátrað í samræmi við c-lið 28. liðar VI. kafla I. viðauka við tilskipun 64/433/EBE að frátöldum dýrum án klínískra sjúkdómseinkenna, sem slátrað er í tengslum við herferð til að útrýma sjúkdómi,

skulu prófaðir með tilliti til kúariðu.

2.2. Allir nautgripir eldri en 30 mánaða:

— sem slátrað er á hefðbundinn hátt til manneldis eða

— sem slátrað er í tengslum við herferð til að útrýma sjúkdómi í samræmi við c-lið 28. liðar VI. kafla I. viðauka við tilskipun 64/433/EBE en sýna engin klínísk sjúkdómseinkenni,

skulu prófaðir með tilliti til kúariðu.

2.3. Þrátt fyrir lið 2.2 og að því er varðar nautgripi sem eru fæddir, aldir og slátrað á yfirráðasvæði sínu, getur Svíþjóð ákveðið að rannsaka einungis slembiúrtak. Árlegt lágmarksúrtak skal vera 10 000 dýr.

3. **Vöktun dýra sem er ekki slátrað til manneldis**

3.1. Allir nautgripir eldri en 24 mánaða sem hafa drepið eða verið aflífaðir en

— voru ekki aflífaðir til eyðingar samkvæmt reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 716/96 ⁽²⁾,

— voru ekki aflífaðir í tengslum við farsótt, s.s. gin- og klaufaveiki,

— var ekki slátrað til manneldis,

skulu prófaðir með tilliti til kúariðu.

3.2. Aðildarríkjunum er þó heimilt að víkja frá ákvæðum liðar 3.1 á afskekktum svæðum þar sem þéttleiki dýra er lítill og þar sem dauðum dýrum er ekki skipulega safnað saman. Aðildarríki sem nýta sér slíka undanþágu skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni og leggja fram skrá yfir afskekktu svæðin sem undanþágan gildir um. Þessi undanþága tekur ekki til meira en 10% af nautgripastofni aðildarríkis.

4. **Vöktun dýra sem keypt eru til eyðingar samkvæmt reglugerð (EB) nr. 716/96**

4.1. Öll dýr sem eru send í neyðarslátrun eða eru með sjúkdóm við skoðun fyrir slátrun skulu prófuð með tilliti til kúariðu.

4.2. Öll dýr eldri en 42 mánaða og fædd eftir 1. ágúst 1996 skal prófa með tilliti til kúariðu.

4.3. Árlegt slembiúrtak a.m.k. 10 000 dýra, sem falla ekki undir lið 4.1 eða 4.2, skal prófað með tilliti til kúariðu.

⁽¹⁾ Stjtið. EB 121, 29.7.1964, bls. 2012/64

⁽²⁾ Stjtið. EB L 99, 20.4.1996, bls. 14.

5. Vöktun annarra dýra

Auk prófunarinnar sem um getur í 2. til 4. lið geta aðildarríkin, að eigin frumkvæði, ákveðið að framkvæma prófun á öðrum nautgripum á yfirráðasvæði sínu, einkum ef dýrin eru upprunnin í löndum þar sem skráð hafa verið innlend tilvik kúariðu, hafa fengið fóður sem gæti hafa verið mengað eða eru afkvæmi eða afkomendur kvendýra sem gætu verið sýkt af kúariðu.

6. Ráðstafanir eftir prófun

- 6.1. Ef dýr, sem slátrað er til manneldis, hefur verið valið til prófunar með tilliti til kúariðu, skal ekki setja heilbrigðismerkið, sem kveðið er á um í XI. kafla I. viðauka við tilskipun 64/433/EBE, á skrokkinn fyrir en neikvæð niðurstaða hefur fengist úr flýtiprófun.
- 6.2. Aðildarríkjum er heimilt að víkja frá ákvæðum liðar 6.1 þegar opinbert kerfi hefur verið innleitt í sláturhúsinu til að tryggja að engir hlutar af dýrum, sem hafa verið skoðuð og eru með heilbrigðismerki, séu sendir úr sláturhúsinu fyrir en fengin er neikvæð niðurstaða úr flýtiprófun.
- 6.3. Geyma skal alla skrokkhluta dýrs, sem hefur verið prófað með tilliti til kúariðu, þ.m.t. húðin, undir opinberu eftirliti þar til neikvæðar niðurstöður hafa fengist úr flýtiprófun, nema þeim sé eytt í samræmi við 3. eða 4. lið V. viðauka.
- 6.4. Öllum skrokkhlutum dýrs sem greinist með jákvæða niðurstöðu úr flýtiprófun, þ.m.t. húðin, skal eytt í samræmi við 3. eða 4. lið V. viðauka, fyrir utan efni sem skal varðveita í tengslum við skrárnar sem kveðið er á um í III. þætti kafla B.
- 6.5. Ef dýr, sem er slátrað til manneldis, greinist með jákvæða niðurstöðu úr flýtiprófun verður a.m.k. að eyða skrokknum sem er á undan skrokknum sem greinist jákvæður og tveimur næstu skrokkum á eftir í sömu slátrunarlínu í samræmi við lið 6.4.
- 6.6. Aðildarríkjum er heimilt að víkja frá ákvæðunum í lið 6.5 ef kerfi er fyrir hendi í sláturhúsinu sem kemur í veg fyrir smit milli skrokka.

II. VÖKTUN SAUÐFJÁR OG GEITA

1. Almenn

Vöktun sauðfjár og geita skal vera í samræmi við rannsóknarstofuaðferðirnar sem mælt er fyrir um í b-lið liðar 3.2 í kafla C í X. viðauka.

2. Vöktun dýra sem er slátrað til manneldis

Prófa skal dýr, sem eru eldri en 18 mánaða eða hafa fleiri en tvær fullorðinsframtennur sem eru komnar upp úr gömnum og er slátrað til manneldis, í samræmi við úrtaksstærðina sem tilgreind er í töflunni. Sýnataka skal vera lýsandi fyrir hvert svæði og tímabil. Val á úrtaki skal útfært þannig að komist sé hjá því að einhver hópur fái of mikið vægi að því er varðar uppruna, tegund, aldur, búfjárfkyn, framleiðslugerð eða aðra eiginleika. Aldur dýra skal metinn á grundvelli tannsetningar, eftir augljósum merkjum um fullþroska eða eftir öðrum áreiðanlegum upplýsingum. Fordast skal, sé þess kostur, að taka mörg sýni úr sama hópnum.

Aðildarríki	Lágmarksstærð árlegs úrtaks Slátruð dýr ⁽¹⁾
Belgía	3 750
Danmörk	3 000
Þýskaland	60 000
Grikkland	60 000
Spánn	60 000
Frakkland	60 000
Írland	60 000
Ítalía	60 000
Lúxemborg	250
Holland	39 000

Aðildarríki	Lágmarksstærð árlegs úrtaks Slátruð dýr ⁽¹⁾
Austurríki	8 200
Portúgal	22 500
Finnland	1 900
Svíþjóð	5 250
Breska konungsríkið	60 000

(¹) Fjöldi sýna hefur verið reiknaður út til að greina 0,005% algengi með 95% áreiðanleika í slátruðum dýrum í aðildarríkjum þar sem slátrað er miklum fjölda fullorðins sauðfjár. Í þeim aðildarríkjum sem slátra minni fjölda fullorðins sauðfjár er úrtaksstærðin reiknuð út sem 25% af áætluðum eða skráðum fjölda aflöga áa sem var slátrað árið 2000.

Aðildarríki er heimilt að gera prófun á færri dýrum en gefin eru upp í töflunni ef nýjustu opinberar tölur um slátruð gefa til kynna að sá fjöldi jafnist á við 25% af slátruðum ám árlega í aðildarríki.

3. Vöktun dýra sem er ekki slátrað til manneldis

Fjöldi dýra sem eru eldri en 18 mánaða eða hafa fleiri en tvær fullorðinsframtennur sem eru komnar upp úr gömnum, sem hafa drepist eða verið aflífuð, en:

- voru aflífuð í tengslum við herferð til að útrýma sjúkdómi eða
- var slátrað til manneldis,

skulu prófuð í samræmi við úrtaksstærðina sem tilgreind er í töflunni. Sýnataka skal vera lýsandi fyrir hvert svæði og tímabil. Val á úrtaki skal útfært þannig að komist sé hjá því að einhver hópur fái of mikið vægi að því er varðar uppruna, tegund, aldur, búfjárfyrir, framleiðslugerð eða aðra eiginleika. Aldur dýra skal metinn á grundvelli tannsetningar, eftir augljósum merkjum um fullþroska eða eftir öðrum áreiðanlegum upplýsingum. Forðast skal, sé þess kostur, að taka mörg sýni úr sama hópnum.

Aðildarríkjunum er heimilt að undanskilja frá sýnatöku afskekkt svæði þar sem þéttleiki dýra er lítill og dauðum dýrum er ekki skipulega safnað saman. Aðildarríki sem nýta sér slíka undanþágu skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni og leggja fram skrá yfir afskekktu svæðin sem undanþágan gildir um. Þessi undanþága tekur ekki til meira en 10% af stofnum sauðfjár og geita í hlutaðeigandi aðildarríkjum.

Aðildarríki	Lágmarksstærð árlegs úrtaks Dauð dýr ⁽¹⁾
Belgía	450
Danmörk	400
Þýskaland	6 000
Grikkland	6 000
Spánn	6 000
Frakkland	6 000
Írland	6 000
Ítalía	6 000
Lúxemborg	30
Holland	5 000
Austurríki	1 100
Portúgal	6 000
Finnland	250
Svíþjóð	800
Breska konungsríkið	6 000

(¹) Fjöldi sýna hefur verið reiknaður út til að greina 0,05% algengi með 95% áreiðanleika í dauðum dýrum í aðildarríkjum með stóra sauðfjárfstofna. Í þeim aðildarríkjum, þar sem sauðfjárfstofninn er minni, er fjöldi sýna reiknaður sem 50% af áætluðum fjölda dauðra dýra (áætluð dánartíðni 1%).

4. Vöktun sýktra hjarða

Frá 1. október 2003 skal prófa dýr, sem eru eldri en 12 mánaða eða sem hafa fullorðinsframtönn sem er komin upp úr gómnum og sem hafa verið aflifuð skv. i. eða ii. lið b-liðar í 2. lið eða c-lið 2. liðar í VII. viðauka, samkvæmt einföldu slembiúrtaki í samræmi við fjölda sýna sem kemur fram í töflunni

Fjöldi lógaðra dýra eldri en 12 mánaða úr hjörð	Lágmarksstærð úrtaks ⁽¹⁾
70 eða færri	Öll dýr sem uppfylla skilyrðin
80	68
90	73
100	78
120	86
140	92
160	97
180	101
200	105
250	112
300	117
350	121
400	124
450	127
500 eða fleiri	150

(¹) Sýnafjöldinn er reiknaður með tilliti til þess að 95% vissa sé á að þar sé a.m.k. eitt jákvætt sýni ef sjúkdómurinn er til staðar í a.m.k. 2% af prófunarþýðinu.

5. Vöktun annarra dýra

Auk vöktunaráætlananna, sem settar eru fram í 2., 3. og 4. lið, geta aðildarríkin vaktað önnur dýr, einkum:

- dýr sem eru notuð í mjólkurframleiðslu,
- dýr sem eru upprunnin í löndum þar sem skráð hafa verið innlend tilvik smitandi heilahrönnunarsjúkdóma,
- dýr sem hafa fengið fóður sem gæti hafa verið mengað,
- dýr sem eru afkvæmi eða afkomendur kvendýra sem eru sýkt af smitandi heilahrönnun.
- dýr úr hjörðum sem eru sýktar af smitandi heilahrönnun.

6. Ráðstafanir eftir prófun á sauðfé og geitum

- 6.1. Ef dýr, sem slátrað er til mannelis, hefur verið valið til prófunar með tilliti til smitandi heilahrönnunar, skal ekki setja heilbrigðismerkið, sem kveðið er á um í XI. kafla I. viðauka við tilskipun 64/433/EBE, á skrokkinn fyrir en neikvæð niðurstaða hefur fengist úr flýtiprófun.
- 6.2. Aðildarríkjum er heimilt að víkja frá ákvæðum liðar 6.1 þegar opinbert kerfi hefur verið innleitt í sláturhúsinu til að tryggja að engir hlutar af dýrum, sem hafa verið skoðuð og eru með heilbrigðismerki, séu sendir úr sláturhúsinu fyrir en fengin er neikvæð niðurstaða úr flýtiprófun.
- 6.3. Geyma skal alla skrokkhluta prófaðs dýrs, þ.m.t. húðin, undir opinberu eftirliti þar til neikvæðar niðurstöður hafa fengist úr flýtiprófun, nema þeim sé eytt í samræmi við 3. eða 4. lið V. viðauka.
- 6.4. Öllum skrokkhlutum dýrs sem greinist með jákvæða niðurstöðu úr flýtiprófun, þ.m.t. húðin, skal eytt í samræmi við 3. eða 4. lið V. viðauka, fyrir utan efni sem skal varðveita í tengslum við skrárnar sem kveðið er á um í III. þætti kafla B.

7. Arfgerðargreining

7.1. Ákvarða skal prionprótínarfgerð fyrir hvert jákvætt tilvik smitandi heilahrönnunar í sauðfé. Tilvik smitandi heilahrönnunar sem finnst í þolinni arfgerð (sauðfé með arfgerð þar sem alanin er kóðað í báðum genasamsætunum í tákna 136, argínin er kóðað í báðum genasamsætunum í tákna 154 og argínin í báðum genasamsætunum í tákna 171) skulu þegar í stað tilkynnt til framkvæmdastjórnarinnar. Þar sem unnt er skal leggja slík tilvik fram til greiningar á stofni. Ef greining á stofni í slíkum tilvikum er ekki möguleg skal auka vöktun með upprunahjörðinni og öllum öðrum hjörðum, þar sem dýrið hefur verið, með það í huga að finna önnur tilvik smitandi heilahrönnunar til greiningar á stofni.

7.2. Auk dýranna, sem arfgerðargreind eru samkvæmt ákvæðum liðar 7.1, skal ákvarða prionprótínarfgerð slembivalins hlutáurtaks sauðfjár sem prófað hefur verið samkvæmt ákvæðum 2. liðar II. hluta í kafla A. Hlutáurtakið skal samanstanda af a.m.k. einu prósent af heildarúrtaki hvers aðildarríkis og skal ekki vera minna en 100 dýr í hverju aðildarríki. Aðildarríkjum er heimilt með undanþágu að greina arfgerð í sambærilegum fjölda lifandi dýra á svipuðum aldri.

III. VÖKTUN ANNARRA DÝRATEGUNDA

Aðildarríki geta, að eigin frumkvæði, vaktað smitandi heilahrönnun í öðrum dýrategundum en nautgripum, sauðfé og geitum.

KAFLI B

I. UPPLÝSINGAR SEM AÐILDARRÍKI SKULU VEITA Í SKÝRSLU SINNI

1. Fjöldi meintra tilvika fyrir hverja dýrategund sem flutningar hafa verið takmarkaðir á í samræmi við 1. mgr. 12. gr.
2. Fjöldi meintra tilvika fyrir hverja dýrategund, sem rannsaka ber á rannsóknarstofu í samræmi við 2. mgr. 12. gr., og niðurstöður rannsóknarinnar.
3. Fjöldi hjarða þar sem meint tilvik í sauðfé og geitum hafa verið tilkynnt og rannsökuð skv. 1. og 2. mgr. 12 gr.
4. Áætluð stærð hvers hlutþýðis sem um getur í 3. og 4. lið I. hluta í kafla A. 5. Fjöldi nautgripa, sem eru prófaðir úr hverju hlutþýði eins og um getur í 2. til 5. lið í I. þætti kafla A, aðferð við úrtaksval og niðurstöður úr þessum prófunum.
6. Áætluð stærð hlutþýða sem um getur í 2. og 3. lið II. hluta kafla A sem hafa verið valin til sýnatöku.
7. Fjöldi sauðfjár og geita og hjarða, sem er prófað úr hverju hlutþýði eins og um getur í 2. til 4. lið II. hluta kafla A, og aðferðir við úrtaksval og niðurstöður úr þessum prófunum.
8. Fjöldi, aldursdreifing og landfræðileg dreifing dýra sem hafa smitast af kúariðu og riðuveiki. Upprunaland, sé það ekki það sama og skýrslugjafarlandið, þar sem jákvæð tilvik kúariðu og riðuveiki komu upp. Fjöldi og landfræðileg dreifing hjarða með staðfesta riðuveiki. Tilgreina skal fæðingarár og, ef unnt er, fæðingarmánuð hvers dýrs með kúariðu.
9. Staðfest tilvik smitandi heilahrönnunar í öðrum dýrum en nautgripum, sauðfé og geitum.
10. Arfgerðin og, þar sem unnt er, búfjárkyn sérhvers dýrs innan hlutþýðisins, sem sýni voru tekin úr, sem um getur í lið 7.1 og 7.2 í II. hluta kafla A.

II. UPPLÝSINGAR SEM FRAMKVÆMDASTJÓRNIN SKAL VEITA Í SAMANTEKT SINNI

Samantektin skal sett fram í töfluformi og með a.m.k. þeim upplýsingum sem um getur í I. hluta fyrir hvert aðildarríki.

III. SKRÁR

1. Lögbært yfirvald skal varðveita skrár um eftirfarandi í sjö ár:
 - fjölda og tegundir dýra sem flutningar hafa verið takmarkaðir á eins og um getur í 1. mgr. 12. gr.,
 - fjölda klínískra og faraldsfræðilegra rannsókna og niðurstöður úr þeim eins og um getur í 1. mgr. 12. gr.,
 - fjölda rannsókna á rannsóknarstofu og niðurstöður úr þeim eins og um getur í 2. mgr. 12. gr.,

- fjölda, auðkenningu og uppruna dýra, sem tekið hefur verið sýni úr samkvæmt þeim vöktunaráætlunum sem um getur í kafla A og, eftir því sem kostur gefst, aldur, búfjarkyn og sjúkrasögu,
 - prionprófinarferð fyrir hvert jákvætt tilvik smitandi heilahrömnunar í sauðfé.
2. Rannsóknarstofan, sem annast rannsóknirnar, skal geyma allar skrár um prófanir í sjö ár, einkum dagbækur rannsóknarstofunnar og, eftir atvikum, paraffinblokkir og ljósmyndir af vesturþrykkjum (e. Western blots).“
2. Í stað A-hluta XI. viðauka komi eftirfarandi:

„XI. VIÐAUKI

UMBREYTINGARRÁÐSTAFANIR SEM UM GETUR Í 22. OG 23. GR.

A. Sérstök áhættuefni, kjötmarningur og slátrunaraðferðir

1. a) Eftirfarandi vefir eru tilgreindir sem sérstakt áhættuefni:
- i. hauskúpa, að undanteknum kjálka en með heila og augum, hryggjarsúla, að undanskildum rófuliðum og þvertindum lendaliða og brjóstliða og spjaldbeinsvæng en að meðtöldu mænuhnoða, og mæna nautgripa eldri en 12 mánaða og hálskirtlar, garnir frá skeifugörm til endaparms og garnahengi nautgripa óháð aldri,
 - ii. hauskúpa, þ.m.t. heili og augu, hálskirtlar og mæna sauðfjár og geita, sem eru eldri en 12 mánaða eða eru komin með fullorðinsframtönn, sem er komin upp úr gömnum, og milta og dausgörm alls sauðfjár og geita óháð aldri.

Breyta má framangreindum aldri dýra vegna fjarlægingar hryggjarsúlu nautgripa með breytingum á þessari reglugerð í ljósi tölfraðilegra líkinda á að kúariða komi upp í viðkomandi aldursflokkum í nautgripastofni Bandalagsins, á grundvelli niðurstaðna vöktunar vegna kúariðu sem komið var á með I. hluta kafla A í III. viðauka.

- b) Til viðbótar við sérstakt áhættuefni, sem er talið upp í a-lið, skulu eftirfarandi vefir tilgreindir sem sérstakt áhættuefni í Hinu sameinaða konungsríki Stóra-Bretlands og Norður-Írlands og í Portúgal, að undanskildu sjálfstjórnarhéraðinu Asoreyjum: allur hausinn, að tungunni undanskilinni, þ.m.t. heili og augu, þrenndarhnoða, hóstarkirtill, milta og mæna nautgripa sem eru eldri en 6 mánaða.
2. Þrátt fyrir i. lið a-liðar 1. liðar, er heimilt að taka ákvörðun í samræmi við málsmeðferðina, sem um getur í 2 mgr. 24. gr. um að leyfa notkun hryggjarsúlu og mænuhnoða úr nautgripum:

- a) sem voru fæddir og síðan aldri frá burði og slátrað í aðildarríkjum þar sem visindalegt mat staðfesti að kúariðutilvik í innfæddum nautgripum væru afar ólíkleg eða ólíkleg en ekki útilokuð, eða
- b) voru fæddir eftir gildistökudag bannsins við föðrun jörturdýra með spendýrprótínunum í aðildarríkjum þar sem tilkynnt hefur verið um kúariðu í innfæddum dýrum eða þar sem visindalegt mat staðfesti að kúariðutilvik í innfæddum nautgripum væru líkleg.

Breska konungsríkið, Portúgal og Svíþjóð geta nýtt sér þessa undanþágu á grundvelli gagna sem áður hafa verið lögð fram og metin. Önnur aðildarríki geta sótt um þessa undanþágu með því að leggja fullnægjandi fylgigögn fyrir framkvæmdastjórnina að því er varðar a- eða b-lið, eins og við á.

Aðildarríki sem njóta þessarar undanþágu skulu, auk krafanna sem mælt er fyrir um í I. þætti kafla A í III. viðauka, tryggja að ein af samþykktu flýtiþrófununum, sem um getur í 4. lið kafla C í X. viðauka, sé notuð fyrir alla nautgripa eldri en 30 mánaða sem:

- i. hafa drepist á býli eða í flutningum en hefur ekki verið slátrað til manneldis, að undanskildum þeim dauðu dýrum á afskekktum svæðum, þar sem þéttleiki dýra er lítill, í þeim aðildarríkjum þar sem ólíklegt er að kúariða komi upp,
- ii. hefur verið slátrað á hefðbundinn hátt til manneldis.

Þessi undanþága skal ekki veitt til að heimila notkun hryggjarsúlu og mænuhnoða úr nautgripum eldri en 30 mánaða frá Breska konungsríkinu eða Portúgal að undanskildu sjálfstjórnarhéraðinu Asoreyjum.

Sérfræðingar frá framkvæmdastjórninni geta látið fara fram vettvangsskoðanir til þess að sannprófa enn frekar framlögð gögn í samræmi við 21. gr.

3. Bein nautgripa, sauðfjár og geita skal ekki nota til framleiðslu kjötmarnings.

4. Ekki skal tæta vef miðtaugakerfis nautgripa, sauðfjár eða geita í sundur með ilöngu, staflaga verkfæri sem er stungið inn í kúpuholið eftir deyfingu ef kjötið er ætlað til manneldis eða í fóður.
5. Sérstakt áhættuefni skal fjarlægja:
 - a) í sláturhúsum eða, eftir því sem við á, á öðrum stöðum þar sem slátrun fer fram,
 - b) í stykkjunarstöðvum þegar um er að ræða hryggjarsúlu úr nautgripum,
 - c) eftir því sem við á, á stöðvum fyrir milliefni sem um getur í 10. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1774/2002 ⁽¹⁾ eða hjá notendum og söfnunarstöðvum sem hafa verið leyfðar og skráðar í samræmi við iv., vi. og vii. lið c-liðar 2. mgr. 23. gr reglugerðar (EB) nr. 1774/2002.

Ákvæðin hér að framan gilda ekki um efni úr 1. flokki sem notað er til fôðrunar hræfugla í samræmi við d-lið 2. mgr. 23. gr. reglugerðar (EB) nr. 1774/2002.
6. Tungur úr nautgripum á öllum aldri, sem eru ætlaðar til neyslu eða sem fóður, skulu skornar úr í sláturhúsinu með þverskurði trjónulægt (rostral) við tungutind (processus lingualis) tungubeinsgrunnis (basihyoideum).
7. Kjöt úr haus nautgripa, sem eru eldri en 12 mánaða, skal taka úr í sláturhúsi í samræmi við eftirlitskerfi sem lögbært yfirvald hefur samþykkt til að tryggja að komið sé í veg fyrir að mengun berist frá miðtaugavef í kjötið. Kerfið skal a.m.k. ná yfir eftirfarandi ákvæði:
 - tekja skal fara fram í sérstöku rými sem er algerlega aðskilið frá öðrum hlutum sláturkeðjunnar,
 - ef hausar eru teknir af færibaldi eða krókum áður en kjöt er tekið úr haus skal loka skotgati á enni og mænugati með ógegndræpum og endingargóðum tappa. Ef sýni eru tekin úr heilastofni til greiningar á rannsóknarstofu vegna kúariðu skal loka mænugatinu tafarlaust eftir sýnatökuna,
 - ekki skal taka kjöt úr haus dýra ef augun hafa skemmt eða týnst rétt fyrir eða eftir slátrun eða hafa skemmt á annan hátt sem gæti valdið því að mengun berist í hausinn frá miðtaugavef,
 - ekki skal taka kjöt úr hausum nautgripa sem ekki hafa verið lokaðir nægilega vel, í samræmi við annan undirlið,
 - með fyrirvara um almennar reglur um hollustuhætti skulu sérstakar starfsleiðbeiningar vera fyrir hendi til að koma í veg fyrir að mengun berist í kjöt í haus meðan á tekju stendur, einkum ef tappinn sem um getur í öðrum undirlið tapast eða augu skemmast meðan á tekju stendur,
 - sýnatökuáætlun þar sem notuð er viðeigandi rannsóknarstofuprófun til að greina vefi úr miðtaugakerfinu skal vera fyrir hendi til að sannreyna að rétt sé staðið að aðgerðum til að draga úr mengun.
8. Þrátt fyrir kröfurnar í 7. lið geta aðildarríkin ákveðið að nota annað eftirlitskerfi við að taka kjöt úr haus nautgripa á sláturhúsi, sem leiðir til þess að það dregur á sambærilegan hátt úr hættu á að mengun berist frá miðtaugakerfisvef í kjöt í haus. Sýnatökuáætlun þar sem notuð er viðeigandi rannsóknarstofuprófun til að greina vefi úr miðtaugakerfinu skal vera fyrir hendi til að sannreyna að rétt sé staðið að aðgerðum til að draga úr mengun. Aðildarríki, sem nýta sér þessa undanþágu, skulu tilkynna framkvæmdastjórninni og öðrum aðildarríkjum, innan ramma fastanefndarinnar um matvælaferlið og heilbrigði dýra, um eftirlitskerfi sitt og niðurstöður úr sýnatöku.
9. Ákvæði 7. og 8. liðar skulu hvorki gilda um tekju á tungu í samræmi við 6. lið né um tekju á kinnakjöti í sláturhúsinu ef hún er gerð án þess að haus nautgripa sé fjarlægður af færibaldi eða krókum.
10. Þrátt fyrir 5. og 7. lið geta aðildarríkin ákveðið að leyfa:
 - a) að mæna sauðfjár og geita sé fjarlægð í stykkjunarstöðvum sem hafa til þess sérstakt leyfi,
 - b) að hryggjarsúla sé fjarlægð úr skrokkum eða hlutum þeirra hjá kjötsölum sem hafa til þess leyfi og eru vaktaðir og skráðir í þeim tilgangi,
 - c) að kjöt sé tekið af haus nautgripa í stykkjunarstöðvum sem hafa til þess sérstakt leyfi í samræmi við eftirfarandi ákvæði:

hausar nautgripa sem ætlaðir eru til flutnings til stykkjunarstöðva sem hafa til þess sérstakt leyfi skulu uppfylla eftirfarandi ákvæði:

 - hausarnir skulu hanga á grind á geymslutímabilinu og meðan á flutningi frá sláturhúsinu til stykkjunarstöðvarinnar, sem hefur sérstakt leyfi, stendur,

⁽¹⁾ Stjótið. EB L 273, 10.10.2002, bls. 1.

- gati eftir skot og mænugat skal lokað á viðeigandi hátt með ógegndræpum og endingargóðum tappa áður en hausinn er fluttur af færibandinu eða krókunum yfir á grindurnar Ef sýni eru tekin úr heilastofni til greiningar á rannsóknarstofu vegna kúariðu skal loka mænugatinu tafarlaust eftir sýnatökuna,
- hausa, sem ekki hefur verið lokað á viðeigandi hátt í samræmi við annan undirlið, ef augun hafa skemmst eða týnst rétt fyrir eða eftir slátrun eða skemmst á annan hátt sem gæti valdið því að mengun berist í hausinn frá miðtaugavef, skal undanskilja flutningi til stykkjunarstöðva sem hafa sérstakt leyfi,
- sýnatökuáætlun þar sem notuð er viðeigandi rannsóknarstofuþrófun til að greina vefi úr miðtaugakerfinu skal vera fyrir hendi til að sannreyna að rétt sé staðið að aðgerðum til að draga úr mengun,

tekja kjöts úr hausum nautgripa á stykkjunarstöðvum, sem hafa til þess sérstakt leyfi, skal framkvæmd í samræmi við eftirlitskerfi sem lögbært yfirvald hefur samþykkt til að koma í veg fyrir hugsanlega mengun kjötsins. Kerfið skal a.m.k. fela í sér:

- sjónrænt eftirlit skal fara fram á öllum hausum til að athuga hvort merki séu um mengun eða skemmdir og að þeim sé lokað á viðeigandi hátt áður en byrjað er að taka kjötið,
 - ekki skal taka kjöt úr hausum sem ekki hefur verið lokað á viðeigandi hátt, ef augun hafa skemmst eða ef þeir hafa skemmst á þann hátt sem gæti valdið því að mengun berist í hausinn frá miðtaugavef. Ekki skal taka kjöt úr neinum hausum þar sem grunur leikur á um mengun,
 - með fyrirvara um almennar reglur um hollustuhætti skulu sérstakar starfsleiðbeiningar vera fyrir hendi til að koma í veg fyrir að mengun berist í kjöt í haus meðan á flutningi og tekju stendur, einkum ef tappinn hefur tapast eða augun skemmst meðan á flutningi eða tekju stóð,
 - sýnatökuáætlun þar sem notuð er viðeigandi rannsóknarstofuþrófun til að greina vefi úr miðtaugakerfinu skal vera fyrir hendi til að sannreyna að rétt sé staðið að aðgerðum til að draga úr mengun.
11. Sérstakt áhættuefni skal litað með leysilit eða, eftir atvikum, merkt með um leið og það er fjarlæggt og loks skal því fargað í samræmi við ákvæðin sem mælt er fyrir um í reglugerð (EB) nr. 1774/2002, einkum 2. mgr. 4. gr.
12. Aðildarríkin skulu framkvæma tíðar, opinberar skoðanir til að sannreyna hvort þessum hluta er beitt rétt og til að tryggja að gerðar séu ráðstafanir til að komast hjá mengun, einkum í sláturhúsum, stykkjunarstöðvum eða á öðrum stöðum þar sem sérstakt áhættuefni er fjarlæggt, s.s. hjá kjötsölum eða á starfstöðvum sem um getur í c-lið 5. liðar.
- Brýnt er að aðildarríkin setji upp kerfi til að tryggja og hafa eftirlit með því að:
- a) sérstakt áhættuefni, sem notað er í tilgangi sem er leyfður skv. 2. mgr. 1. gr. og reglugerð (EB) nr. 1774/2002, sé einungis notað í leyfilegum tilgangi,
 - b) sérstöku áhættuefni sé fargað í samræmi við reglugerð (EB) nr. 1774/2002.
13. Aðildarríkin geta leyft að hausar eða skrokkar, sem innihalda sérstakt áhættuefni, séu sendir til annars aðildarríkis eftir að það aðildarríki hefur samþykkt að taka við efninu og samþykkt öll sérskiilyrði sem gilda um slíka flutninga.
- Skrokka, hálfra skrokka eða hálfra skrokka, sem eru stykkjaðir í að hámarki þrjú hluta til heildsölu og fjórðunga, sem innihalda engin sérstök áhættuefni önnur en hryggjarsúlu, þ.m.t. mænuhoða, má hins vegar flytja inn í aðildarríki eða senda til annars aðildarríkis án fyrirframsamþykkis þess síðarnefnda.
14. Koma skal upp eftirlitskerfi vegna fjarlægingar hryggjarsúlunnar í samræmi við i. lið a-liðar 1. liðar. Kerfið skal a.m.k. fela í sér eftirfarandi ráðstafanir:
- a) ef ekki er gerð krafa um að hryggjarsúlan sé fjarlægð skal merkja skrokka eða stykki af nautgripaskrokkum til heildsölu sem innihalda hryggjarsúlu með blárrí rönd á merkimiðanum sem um getur í reglugerð (EB) nr. 1760/2000
 - b) nákvæmum upplýsingum um fjölda nautgripaskrokka eða stykkja þeirra til heildsölu, sem gerð er krafa um að hryggjarsúlan sé fjarlægð úr, sem og um þann fjölda sem ekki þarf að fjarlægja hryggjarsúluna úr, skal bæta við í viðskiptaskjalið sem um getur í ii. lið f-liðar A-hluta 1. mgr. 3. gr. tilskipunar 64/433/EBE eða skjalið sem um getur í 2. mgr. 1. gr. ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 93/13/EBE ⁽¹⁾, eftir því sem við á,
 - c) kjötsalar skulu geyma viðskiptaskjalið, sem um getur í b-lið, í a.m.k. eitt ár.

⁽¹⁾ Stj. tíð. EB L 9, 15.1.1993, bls. 3.

15. a) Þær afurðir úr dýraríkinu, sem taldar eru upp hér á eftir, eru háðar skilyrðunum, sem mælt er fyrir um í b-lið, um innflutning inn í Bandalagið:

- sérstaka áhættuefnið sem um getur í a-lið 1. liðar,
- „nýtt kjöt“: kjöt samkvæmt skilgreiningu í tilskipun 64/433/EBE,
- „hakkað kjöt og unnar kjötvörur“: hakkað kjöt og unnar kjötvörur samkvæmt skilgreiningu í tilskipun 94/65/EB⁽¹⁾,
- „kjötafurðir“: kjötafurðir samkvæmt skilgreiningu í tilskipun 77/99/EBE⁽²⁾,
- „aðrar afurðir úr dýraríkinu“: aðrar afurðir úr dýraríkinu samkvæmt skilgreiningu í tilskipun 77/99/EBE,
- brædd fita sem um getur í reglugerð (EB) nr. 1774/2002,
- gelatín sem um getur í tilskipun 92/118/EBE og reglugerð (EB) nr. 1774/2002,
- gæludýrafóður sem um getur í reglugerð (EB) nr. 1774/2002,
- blóðafurðir sem um getur í reglugerð (EB) nr. 1774/2002,
- unnið dýrapróttín sem um getur í reglugerð (EB) nr. 1774/2002,
- bein og beinaafurðir sem um getur í reglugerð (EB) nr. 774/2002,
- efni í 3. flokki sem um getur í reglugerð (EB) nr. 1774/2002.

Allar tilvísanir til „afurða úr dýraríkinu“ vísa til afurða úr dýraríkinu sem eru taldar upp í þessum lið og varða ekki aðrar afurðir úr dýraríkinu sem innihalda eða eru framleiddar úr þessum afurðum úr dýraríkinu.

b) Þegar framangreindar afurðir úr dýraríkinu, sem innihalda efni úr nautgripum, sauðfé eða geitum, eru fluttar inn í Bandalagið frá þriðju löndum eða landsvæðum þeirra skal fylgja heilbrigðisvottorðunum yfirlýsing sem er undirrituð af lögbæra yfirvaldinu í framleiðslulandinu og hljóðar svo:

„Þessi afurð úr dýraríkinu inniheldur ekki og er ekki framleidd úr:

annaðhvort^(*)

sérstöku áhættuefni eins og skilgreint er í A-þætti XI. viðauka við reglugerð (EB) nr. 999/2001 framleitt eftir 31. mars 2001 eða kjötmarningi sem er framleiddur úr beinum nautgripa, sauðfjár eða geita eftir 31. mars 2001. Eftir 31. mars 2001 hefur nautgripunum, sauðfénu og geitunum, sem umræddar afurðir eru unnar úr, ekki verið slátrað eftir deyfingu með gasi, sem er sprautað inn í kúpuholið, eða þau verið aflifuð með sömu aðferð eða þeim verið slátrað með því að tæta miðtaugakerfisvefnum í sundur eftir deyfingu með flöngu, staflaga verkfæri sem er stungið inn í kúpuholið. Skrokkar, hálfir skrokkar og fjórðungar mega innihalda hryggjarsúlu við innflutning.

eða⁽³⁾

efni úr nautgripum, sauðfé og geitum öðru en því sem er úr dýrum sem eru fædd og síðan alin frá burði og slátrað í eflirfarandi löndum:

- Argentínu
- Ástralíu
- Botsvana
- Brasilíu
- Síle
- Kostaríku
- El Salvador
- Íslandi
- Namíbíu
- Nýja-Sjálandi
- Níkaragva
- Panama
- Paragvæ
- Singapúr
- Svasílandi
- Úrúgvæ
- Vanúatú.^{****}

⁽¹⁾ Tilskipun ráðsins 94/65/EB frá 14. desember 1994 um kröfur varðandi framleiðslu og markaðssetningu á hökkuðu kjöti og unnum kjötvörum (Stjtið. EB L 368, 31.12.1994, bls. 10).

⁽²⁾ Tilskipun ráðsins 77/99/EBE frá 21. desember 1976 um heilbrigðisvanda sem hefur áhrif á viðskipti með kjötafurðir innan Bandalagsins (Stjtið. EB L 26, 31.1.1977, bls. 85). Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun ráðsins 97/76/EB (Stjtið. EB L 10, 16.1.1998, bls. 25).

^(*) Strikið út annað hvort eftir því sem við á.

⁽³⁾ Stjtið. EB 121, 29.7.1964, bls. 2012/64